

[Anker Lau.]

seks lande, vi forener os med. For mit parti vil det være af stor betydning, om vi kunne nå frem til, at ikke blot afviklingen af importrestriktionerne, men også toldafviklingen kan finde sted over for de andre seks og helst endnu flere lande.

Den store fare for os som medlem af de syv er, at modsætningen mellem de seks og de syv uddybes, således at den toldmur, der kommer til at skille os i betydningen af forskelsbehandling, bliver højere i samme tempo, som tolden indadtil afvikles. Det er i virkeligheden her, den mest alvorlige kamp skal udkæmpes, og det var med den største betænkelighed, jeg hørte den højtærede udenrigsministers ikke særlig optimistiske tale om disse ting. Efter den principklæring, det høje ting har vedtaget, om at tilslutte os de syv, står det for mit parti som aldeles afgørende for vort lands fremtid, at der snarest muligt skabes kontakt mellem de seks og de syv, og man må gå ind i en fælles europæisk fremtid med alle de chancer, som dette også vil byde os.

Hartling: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrørende konventionen om indførsel af materialer til undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle formål kan vi fra venstre tilslutte os. En fri udveksling landene imellem af de bøger og materialer, som det her drejer sig om, finder vi både rimelig og ønskelig.

Poul Møller: Det er på en vis måde med beklagelse, vi i dag fra konservativ side står over for dette forslag til en ændring af toldloven. Vi beklager, at megen fordom og også megen fanatisme i årenes løb har forhindret en rolig, tilpas fremadskridende, jævn udvikling, således at vi gradvis kunne have erstattet restriktionerne med told i lighed med, hvad andre lande gjorde i efterkrigsårene. Men der har, som jeg har nævnt, været så megen fordom, så snart ordet told blev nævnt i dansk politik, at vi kun har set et enkelt eksempel på, at problemerne er blevet løst ad den vej, der nu foreslås som helhed. Jeg tænker her på det lovforslag, der blev gennemført i det høje ting i april 1956 om tekstilvarerne, den udvikling, der fandt sted, da man for tekstilvarernes vedkommende fra bunden liste

over en deponeringsordning gik videre til en reform af tekstilvarernes toldsatser, som kunne føre til en fuldstændig liberalisering. Det havde været rigtigt, om man havde fortsat ad den vej, om man havde benyttet sig af de erfaringer, man fik fra tekstilgruppen, således at man ikke nu stod over for denne meget pludselige omlægning af landets handelspolitik med de risici, som dette indebærer — dette er kommet stærkt til udtryk i de ordførertaler, de ærede medlemmer hr. Lars P. Jensen og hr. Chr. Christiansen har holdt for os i dag. Det hjælper imidlertid ikke at græde over spildt mælk, og vi kunne få mange timer til at gå her i tinget med at citere, hvad nuværende højtærede ministre tidligere har sagt om denne told, idet ikke blot ministre fra retsforbundet, men også f. eks. den højtærede økonomiminister har været med til at hindre en forstandig udvikling på dette område.

Nu er det markedsplanerne, der har gennemtvunget eller fremskyndet en udvikling henimod denne fulde liberalisering, som regeringen stiller forslag om, samtidig med at man retter på toldsatserne, og de har nødvendiggjort en hurtig omstilling, idet vi jo ifølge et annekse — tror jeg det hedder — til udkastet til frihandelstraktat skal bringe vore toldsatser i orden inden 1. marts 1960. De skal så danne basis for den nedsættelse, der skal finde sted den 1. juli 1960. Jeg tror, at vi under udvalgsforhandlingerne om hele dette spørgsmål må undersøge nøje, om ikke den omstillingsproces, som nu foreslås, når det kommer til stykket, bliver forceret for hurtigt frem, om det går an at foretage disse vidtgående foranstaltninger fra den ene dag til den anden. Det er jo hensynet — et hensyn, vi alle ønsker at tage — til produktionen og beskæftigelsen, der her må spille en afgørende rolle for, i hvilket tempo vi vil have importrestriktionerne afviklet. Der er ikke i traktaten nogen bestemmelse, der siger, at det skal ske med det samme. Traktaten giver os et frit spillerum lige indtil 1970. Jeg er helt enig med den høje regering i, at vi skal have en hurtig afvikling af importrestriktionerne, og jeg tror, at næsten alle medlemmerne i det høje ting er enige om dette mål, men hvorvidt det hele skal ske praktisk taget fra den ene